

[Glistrup]

aler, hvis virkning man i grunden ikke aner noget om, og højteknologiske arbejdsprocesser, som ikke er til at gennemskue. Man vil have produktionsmetoder, som endnu ikke er tilstrækkelig gennemarbejdet, man vil komme til at opleve, at man bestandig ligger i ombygninger og tilpasninger på alle leder og kanter. Derfor er det sådan, så de, der færdes på arbejdspladserne, i meget vidt omfang vil være totalt blottet for kinamands chance for at gennemskue, hvad der kan komme frem af risici for deres forlighed, for deres helbred.

Det er selvfølgelig en situation, hvor man må gøre, hvad man kan for at formindske de skader, som de pågældende kan blive udsat for. Og dér kan det – hvis ellers vi kan opnå at få et fornuftigt arbejdstilsyn, der ikke er bureaukratiske paragrafkiggere, men som altså virkelig vil være med til at gøre et konstruktivt arbejde – være nyttigt med et offentligt arbejdstilsyn. Og skal det gøre nytte, skal det selvfølgelig have visse beføjelser, og vi er derfor ikke særlig ideologifjendske over for det forslag, ministeren her fremsætter til at udvide posekiggerbeføjelserne hos Arbejdstilsynet i form af den nye § 76, stk. 3.

Så kommer problemet i de øvrige dele af arbejdsministerens forslag. Hvordan kan straffesystemet på fornuftig vis gøre nytte, dvs. begrænse skadernes antal, ved at blive introduceret på dette felt? Vi hørte jo en vældig blodkriegeriskhed fra de tre største partier her i landet. Der var ikke grænser for, hvordan man troede, at man med dette primitive straffesystem bare kunne slå løs på disse væmmelige kapitalister og arbejdsgivere, og hvad det nu ellers var for nogle hadske ting, hvormed man specielt i fagbevægelsen, pisket op af medierne, forsøgte at få en eller anden eksistensberettigelse, som man jo i øjeblikket fortaber i fagbevægelsen og dermed i de socialistiske partier i Danmark som i Østeuropa, og derfor så skal man absolut finde en syndebuk. Det var det, der prægede de tre socialistiske partier, der talte først her i dag.

Men fornuftigt anvendt kan straf vel være med til at formindske i noget omfang. Om man med arbejdsministeren skal indføre, at man ud over bøder og hæfte også skal give fængsel i op til 1 år blot for overtrædelser af arbejdstilsynsloven til de arbejdsgivere, der jo ofte heller ikke har nogen jordisk chance for at gennemskue, hvad det i grunden er, der sker på arbejdsplad-

serne, er tvivlsomt. »Arbejde er jo nødvendigt« for at gentage det gamle sømandsudtryk, og det er noget tvivlsomt, hvad det kan hjælpe med fængselsstraf på op til 1 år. Normalt, hvis der kan være grund til det – det er altså, hvis der virkelig har været onde hensigter el.lign. – så er der jo regler i straffeloven, som nok vil komme til at finde anvendelse. Men det kan man diskutere og se afslappet på, hvad man skal gøre med den del af forslaget.

Så kommer der den tredje del af forslaget. Disse mennesker, der har lavet arbejdsmiljøloven, som arbejdsmarkedets parter altid har præget, har haft noget tilbøjelighed til bessermachen og troet, de var vældig kloge til at lave særlige regler om, hvilke personer der er ansvarlige eller ikke ansvarlige. Det klinger arbejdsministeren da heldigvis noget ned, men jeg tror nok, at det havde været rart, om arbejdsministeren var gået det skridt videre at erkende, at det område er et af de få, hvor juristerne er de klogeste her i verden. Faktisk så har juristerne igennem hundredvis af år i form af borgerlig straffelovs almindelige del fået udarbejdet et sæt regler om, hvem der under hvilke forudsætninger kan straffes som gerningsmænd eller som meddelagtige i handlingen. Og de regler finder anvendelse i borgerlig straffelovs § 2 også på dette område, hvis vel at mærke man lader være med at lave bessermachen her i særlovgivning.

Så jeg vil foretrække, at vi helt udelader i arbejderbeskyttelseslovgivningen noget som helst om, hvem der skal være ansvarlig.

(Kort bemærkning).

Tommy Dinesen (SF):

Jeg synes sådan set, hr. Glistrup startede meget fornuftigt med bl.a. – selv om det ikke blev nævnt direkte – at snakke om det, der kommer i fremtiden, altså det psykiske arbejdsmiljø på fremtidens arbejdspladser. Det er da noget, mange taler meget om i hvert fald.

Men når det så skal bekæmpes på kapitalismens måde og der tales om tre socialistiske partier og sådan noget, så synes jeg nok, der bliver gået helt ved siden af.

Det, jeg prøvede på at sige, var, at jeg mener, at det var et godt forslag, fordi man nu kan bure direktører inde. Jeg sagde ærlig talt, at der lå et stykke forebyggende arbejde i dette, som jeg syntes var sundt for alle parter. Jeg har den ind-